25. dubna 1993

číslo 71.
ročník IV.

Lincoln Barnett

PROČ POUZE ČLOVĚK HOVOŘÍ

/ LIFE Int. /

A z hlíny zformoval Bůh každé zvíře a každého opeřence a ukázal je Adamovi, aby věděl, jak je má nazývat: a ať Adam nazval každé živé stvoření jakkoli, toto jméno mu už zůstalo

GENESIS

V nekonečném úsilí člověka pochopit sama sebe, je neustále klamán dvojí představou. Na jedné straně se považuje za pozorovatele, na druhé za objekt vlastního zkoumání. Otázka, jež ho souží už od úsvitu historie zní: co ho vyčlenilo z rozmanitosti druhů živočišné říše, s nimiž sdílel přírodní svět a kde má hledat své nejbližší příbuzné. Podle Aristotela je zřejmé, že jedinečnost člověka spočívá v jeho schopnosti myšlení. Teologové zdůrazňovali nesmrtelnou a od těla oddělitelnou duši člověka. Moderní antropologové poznamenávají, že Homo sapiens je nadán mimořádně významnou konstelací fyzických aktiv - vzpřímenou postavou, trojrozměrným viděním, mnohostranně přizpůsobivýma rukama a zvětšenou mozkovou kůrou. Toto speciální dědictví je dokonale propojeno a právě díky jeho seskupení se stal člověk pánem přírody a rozvinul schopnost uchovávat kulturu - akumulovat zkušenosti z generace na generaci.

Ačkoliv všichni savci slouží svým potomkům za vzor v chování, pohybech, zvucích a dovednostech příslušejícím danému rodu, pouze člověk může sáhnout do hlubin času a využívat kolektivních poznatků všech svých předchůdců - souhrn jejich vědeckých výzkumů, pošetilostí, tužeb a úspěchů, chyb a snů od počátku historie lidstva. Médiem, pomocí něhož uskutečňuje ono zázračné překlenutí času a smrti, je řeč. Pouze člověk dokáže mluvit. "Bez řeči", říká Weston La Barre, antropolog Královské university, "můžeme s jistotou prohlásit, že se člověk nikdy nestal lidskou bytostí."

Co je to jazyk? Jak k němu člověk přišel? Obě otázky jsou neoddělitelné a žádné z nich nepřísluší jednoduchá odpověď. Klasická definice řeči říká prostě: "Jazyk je vyjádření lidské myšlenky pomocí slov." Specializace moderní vědy odhalila v tomto tvrzení mezery. "Co je to myšlenka?" táže se psycholog. "Co je slovo ?" ptá se linquista. Zoologové zjistili, že mnoho zvířat a ptáků, ba dokonce i hmyz má systémy komunikace, které mohou být v hrubých rysech považovány za řeč. Fyziologové poukazují na fakt, že lidská řeč závisí na souhře mezi hlasovým aparátem mluvčího a neméně složitými sluchovými orgány posluchače. Samotné slovo "jazyk" představuje problémy v důsledku svých různých významů - v anglickém slovníku současně znamená jak abstraktní jazyk - tedy jazyk jakožto společné vlastnictví lidstva - tak i jazyk ve speciálním smyslu jediného jazyka jako např. angličtina, arabština, jazyk Urdu nebo kterýkoli ze čtyř tisíc různých jazyků používaných v dnešním světě. Francouzština je v tomto směru přesnější. Termín "langage" používá k označení všech čtyř tisíc jazyků /"langues"/, jimiž hovoří lidstvo a nadto uvádí slovo "parole", které značí ústní formu jednotlivého jazyka /"langue"/ jako protiklad k formě psané.

Poněvadž pouze kolem pěti procent současných jazyků se vyskytuje i ve formě psané, moderní jazykovědci se soustředí zvláště

na soustavy jazyků sloužících k ústnímu projevu.Písemný záznam je ovšem vynález hodně mladý- datuje se do období vzniku prvních závlahových kultur Sumerů a Egypťanů před přibližně pěti tisíci lety. O původu písma nejsou žádné pochybnosti. Když neolitický člověk opustil kočovný způsob života a stal se zemědělcem žijícím v usedlé společnosti,objevil význam vlastnictví. Ruku v ruce s majetkem šel obchod a s ním i nezbytnost uchovávání účtů.Nejranější psané památky získané ze zřícenin v Sumeru a sousedních městech mezi Tufratem a Tigridem,z údolí Nilu a z krétských hor,jsou proto obchodního charakteru.Nápad psát básně -čili použít psané slovo s uměleckým zaměřením,jako prostředek dramatu,vyprávění nebo filosofických rozprav- přišel o něco později. Písmo je naším pojítkem s minulostí a jeho příchod označuje počátek civilizace a historie.Člověk obýval Zemi více než půl milionu let než objevil možnost transferu informace časem a prostorem pomocí vizuálních symbolů vytlačených do hlíny nebo napsaných na svitcích papyru.

Není pochyb,že od svého prvotního vyčlenění z rodiny hominidů uměl Homo sapiens mluvit a měl potenciál pro rozvíjení komplexního systému jazyka.Ze zbytků koster je patrné,že z anatomického hlediska byl schopen produkovat celou škálu hlasových efektů, jež používá člověk nového věku.Nálezy z pravěkých táborů a pohřebišť dále představují člověka jako společenského tvora a každý model sociálního řádu je formován a definován schopností jeho členů vzájemně komunikovat. Lidská společnost by bez jazyka neexistovala. Avšak je-li společnost produktem jazyka,pak jazyk je produktem společenské povahy člověka.Jazyk není zvláštním jevem bereme-li jej jako "nástroj Homérův,Shakespearův nebo Lao-tseho",ale bude jím pouze vezmeme-li jakýkoli z tisíců jazyků,jimiž člověk hovoří, v kontrastu ke komunikačním systémům rozvinutým zezi živočišnými druhy.Dokonce příslušníci těch nejprimitivnějších kmenů v deštových pralesích Amazonky nebo na pláních Austrálie vládnou ucelenými a bohatými jazyky,z nichž každý je výsledkem mnohatisícileté jazykové evoluce,každý z nich je dokonalý složitou konvencí zvuků,významů a stavby vět /např. fonetikou,slovníkem a gramatikou/ a přitom sám o sobě výjimečný."Neznáme národ,"prohlašuje Edward Sapiř,velký linguista a antropolog z university v Yale,"jenž by neměl plně vyvinutý jazyk.I ten nejubožejší Křovák z Jižní Afriky hovoří formou bohatého systému symbolů,který je svým základem srovnatelný s řečí kultivovaného Francouze.

Nemenším překvapením než je universálnost jazyka je jeho rozmanitost.Například angličtina je pouze jedním ze 132 jazyků indoevropské linguistické skupiny.Ovšem jiné linguistické kmeny/ kterých je 17 až 26- podle způsobu klasifikace/ se vyznačují daleko větším počtem zástupců.Nehledě na malý a neustále se zmenšující počet lidí,kteří jimi hovoří,zahrnuje severoamerická indiánská skupina 351 rozdílných jazyků,zatímco súdánsko-guinejská obsahuje 435 jazyků.Obrovské rozrůznění lidských jazyků směřuje k významnému závěru: jazyky jsou dědictvím velmi dlouhé historie.Soudobé metody linguistických rozborů prokázaly,že trvá asi 20 000 let,než se dva příbuzné jazyky vzdálí sobě natolik,že na nich není patrna žádná známka podobnosti.

V celkovém rozsahu dějin je však 20 000 let pouhý zlomek času.Před 20 000 lety se již Homo sapiens vyvinul v Západní Evropě ve vysokou cromagnonskou rasu se širokou bradou,která jemně opracovávala nástroje a společenským uspořádáním předcházela konec staré doby kamenné a nástup nové doby.Více než půl milionu let před pří-

chodem člověka cromagnonského se po lesích a loukách potulovaly různé druhy lidských rodů.Antropologové se shodují,že Homo sapiens- prototyp moderního člověka s mozkovnou odpovídající dnešnímu člověku- se objevil na Zemi přinejmenším před 250 000 lety. "Ovládal již tenkrát řeč? " Je nepravděpodobné,že nějaká jiná kulturní vymoženost člověka," vypozoroval Sapir," než výroba ohně vrtáním a opracovávání kamene,sahá do dřívějších dob.Přikláním se k názoru,že ty nejnižší vývojové stupně lidstva předcházelo umění řeči,protože žádný materiální vývoj nebyl v přesném slova smyslu možný,dokud se jazyk- tento prostředek k vyjadřování významů- sám nezformoval."

Až do nedávné doby byla celá otázka původu lidské řeči považována za tak beznadějně neřešitelnou,že nejváženější antropologové a jazykovědci o ní odmítali diskutovat. Linguistická společnost v Paříži šla tak daleko,že ustavila pravidlo / asi před 70 lety/, jež vylučovalo ze všech jejich jednání články,spisy a dokumenty o tomto problému, kvůli jejich nevědeckosti a excentričnosti.Ospravedlněním pro tento neobvyklý postup byla skutečnost, že nebyl k dispozici jediný hmatatelný důkaz,na němž by se dala vybudovat nějaká teorie. Jedním z důvodů pro nedostatek důkazů bylo i to,že filologové a linguisté,kteří se touto problematikou zabírali,pátrali po stopách fundamentálního universálního jazyka-společného předchůdce všech jazyků ať "živých či mrtvých",jež kdy existovaly v lidské společnosti.Jejich hledání bylo inspirováno partií z knihy Genesis 11 :"A celý svět byl jednojazyčný dokud" /v Babylonu/" Bůh jazyky nespletl."Úsilí o nalezení " prajazyka" bylo nadto stimulováno objevem sira Williama Jonese z roku 1786,kdy zjistil,že většina evropských jazyků,jazyků indických a perských- včetně starověké řečtiny,latiny a sanskrtu - jsou zástupci velké linguistické větve,která vznikla v historických dobách rozštěpením společného jazyka.Od tohoto tvrzení byl jen krůček k úsudku,že i všechny světové jazykové větve se odvozují z celosvětového "prajazyka",podobně jako se současné rasy lidí vyvinuly ze společných předků.

Na výše uvedených předpokladech založili jazykovědci dvě cesty bádání. Jedna škola se utvrzovala v naději,že v některé části světa by mohl přežívat izolovaný kmen- jakási "živoucí zkamenělina" hovořící řečí blížící se k onomu "prajazyku".Druhá skupina vědců věnovala nezměrné úsilí rozboru současných jazyků do nejmenších detailů s cílem najít unifikační elementy, které by mohly být interpretovány jako odchylky od jednoduchého prvotního zdroje. Obě metody se ukázaly lichými.

Současní odborníci přestali věřit,že mohou odhalit stopy nějakého universálního jazyka z pravěku. Nikde se totiž nesetkali s jazykem,jenž by snesl označení "primitivní" ve smyslu svého nedokončeného vývoje - např. neúplností gramatické stavby,slovníku nebo fonetických odstínů.Navíc celý proces jazykové evoluce pozorovaný v průběhu 7000 let zaznamenávané historie spěje ke zmenšování počtu jazyků na Zemi.V každé době a na každém kontinentu ustupovaly místní jazyky do pozadí pod tlakem dominantních kultur,které prosazovaly svůj jazyk.Tento vývoj je evidentní v Africe,kde francouzština,angličtina,arabština a jazyky Bantu vytlačily stovky regionálních dialektů.Napříč celou Asií,od Blízkého východu po Čínské moře se šíří překvapivou rychlostí angličtina.A na pobřeží Severního ledového oceánu od Baffinovy země po Mount Katmai,Eskymáci a obyvatelé Aleut zapomínají dokonalé a gramaticky i verbálně obsažné jazyky svých předků.

/dokončení v č. 72./

JMC

ILEGÁLNÍ DEMOKRACIE DOBÝVÁ SVĚT

/Květoš Krystýnek/

Ředitel zastoupení I.D. v JAR Tommy Grand přijímá hosty a úřaduje převážně v nočním klubu Black Starr v Pretorii.Je vášnivým hráčem karet,biliáru,milovníkem žen a nočního života.A jak se mu líbí úroveň občasníku, který v JAR zastupuje? Na tento dotáz nám odpověděl: "Yes, O.K.,Allright,Yes, Czeko,Yes..." A my dodáváme: Zdrávi došli.

---oooOOOooo---

Graf znázorňuje vývoj cen Ilegální Demokracie/v anglických librách/ na trhu ve Velké Británii v období od května 1991 do dubna 1992.Hluboký propad ceny na rozhraní prosince 1991 a ledna 1992 byl způsoben silnými mrazy a následnou pozdní distribucí do spotřebitelské sítě čtenářů/trafik/.I.D. byla tehdy nabízena za rekordně nízkou cenu 1,50 libry.

---oooOOOooo---

Na snímku je obchodní zástupkyně I.D.Jana Zhoubná doprovázená dvěma managery americké distributorské firmy S.O.S.co. Lee Stewartem a Billy Zalesakem,s nimiž I.D.podepsala smlouvu, která pro ni znamená vstup na americký kontinent. úspěšnému podepsání smlouvy předcházela dlouhá anální soulož jmenovaných zástupců obou obchodních stran. Za všechny čtenáře I.D. gratuluji k úspěchu a držím palce k dobytí Ameriky!

---oooOOOooo---

NA ZAČÁTKU BYL VÝKŘIK

a pak mě polili studenou vodou. S největší pravděpodobností to tak bylo, ale s jistotou to tvrdit nemůžu, protože si na to nevzpomínám. Ze starých fotek na mě civí jakési děcko - to jsem jako já. Ta bytost je mi úplně cizí. Přesto je součástí mého světa jako vzpomínka těch druhých. A jako k takové k ní mám rezervovaný postoj. Je to jistá forma tradice. Od určité doby se mi svět stává zřetelnějším. Funguje jako žitá zkušenost, kterou si mohu kdykoli zpřítomnit, i když už uplynula. Jsem tedy Pánem světa. Nemohu umřít. Může jen zaniknout svět, který teď tvořím. Život neexistuje a já jej teď nežiji. Jsem a tvořím Univerzum. Jsem Bohem. Nemám počátek stejně jako jej nemá svět. Vše se ztrácí ve tmách minulosti beze stop po ostré hranici. Nemám konec, protože jej nemohu vnímat jako konec. Bude to jen přestup. Jsem Dokonalý, protože nemohu být jiný. A to nejdůležitější: mám absolutní moc nad světem, mohu jej kdykoli zničit. Vše co je, je jen skrze mne. Vše co zaniklo, zaniklo pro mne.

POHŘEB JE NEPRAVÉ JSOUCNO

a zpropadeně lživý fenomén. Do země je zahrabávána krabice ze dřeva, jejíž nitro může skrývat absolutně všechno i absolutně nic. Není divu, že v případě úmrtí významných osobností se jejich smrt demonstruje mrtvými těly /i když i to mohou být dvojníci/. Politikové by si mohli umírat, kdy by se jim to hodilo, aby se pak v příznivější situaci opět "oživili". Někdy mne napadá postavit se v drogérii před prášky na prení a truchlit. Jaký je rozdíl mezi rakví a krabicí z kartonu, potažmo urnou s popelem? Z principu bychom měli trvat na otevření rakve těsně před jejím spuštěním do zeminy. Co když to někde někdo popletl? Pláčeme zkrátka před krabicí a pak se na trachtaci olizujeme po rakvičkách.

LÁSKA JAKO KRÁDEŽ

je naprosto běžným zjevem. V tom druhém vždy milujeme sami sebe, svou pozornost a oddanost. Pronikáme mu do těla všemi póry, abychom se mohli rozvalit v jeho duši. Jeho vlastní osobnost vyženeme, porobíme, znásilníme - ukradneme. A tak vznikají nešťastné lásky. Já je jako buňka. Dělením nic neztratí. Ten druhý se záhy začne chovat jako my, zpravidla k někomu třetímu. Jsme trápeni sami sebou zevnitř i zvenčí. Nenávidíme se, zapřísaháme se, uraženě se opouštíme. V nejhorších případech se kvůli sobě vraždíme. Není pak lepší se máznout kvůli neschopnosti žonglovat se třemi koulemi?

H o r s t

Drobnosti ze školství

Why

ZÁVAZKOVÁ VÝZVA A S O U T Ě Ž O C E N Y !!!!!!

Jedná se o naši netradiční soutěž a výzvu, o kterou náš požádal náš redakční kolega a věrný druh z Koruny - H o r s t .

Z jeho článků a myšlenek, ba i samotného chování jsme se domnívali o jeho kladném a nadšeném přístupu k dnešním reformním snahám a krokům, avšak tím, co dnes přinesl a nabídl, abychom uveřejnili v I.D., jsme přesvědčeni, že již ten hrdý předejmenek"pan" nemá dotyčný právo nosit. Od této chvíle pro nás zůstává pouhým soudruhem.Ale abychom to už dlouho nezdržovali, tak tedy soudruh, podrůg,tovarišč Horst nám přinesl pro Vás, naše milé čtenáře I.D., kopu tiskopisů "socialistický závazek".A protože je naším stálým krédem, ideou a povinností zveřejnovati všechno, co nám dopisovatelé a redaktoři nabídnou/mimo propagaci homosexuálních styků a rasismus/, otiskujeme Vám tento dobrý tiskopis ne jako vzpomínku na staré dobré časy /i když bychom to taky mohli učinit/, ale jako věc aktuální i dnes.Řečeno slovy soudruha Horsta:"Přiložte jim ten socialistický závazek, at si dají na prahu nového roku nějaký závazek!" Skoro se mu to rýmuje, ale ten nový rok už dávno začal. My Vám ti-skopis socialistického závazku k 45.výročí SNP/je celkem zánovní, z roku 1989!!!/ posíláme a s tímto Vás i vyzýváme k spontánním socialistickým závazkům, co na tom, že nyní tlačíme zase pro změnu káru zahnívajícího kapitalismu.

Vyplněné závazky posílejte/adresujte/ do naší redakce I.D. na Vám již známou adresu, kterou Vám donekonečna nebudeme opakovat. Dále Vás vyzýváme ke společným, t.j.kolektivním socialistickým závazkům.Dále Vás upozorňujeme, že ke kritériím vyhodnocení socialistických závazků nepatří procento splnitelnosti, ale ani samotné procento závazků splněných.Hlavním ukazatelem vyhodnocování závazků z oblasti veřejné, soukromé,intimní/žádné perverznosti/ bude množství nebo-li kvantum.

A odměna????? Dvěma vylosovaným závazkářům pošleme hodnotné věcné dary v podobě knihy Antonína Zápotockého"Vstanou noví bojovníci" a knihu L.I.Brežněva "Malá země". A pokud bude mít tato soutěž alespoň ma-lý úspěch, její autor soudruh Horst, t.č.na Koruně v Uh.Hradišti dostane sadu štípaných francouzských polibků od 99-ti leté Školastiky Dostálové-Uhlířové, naší věrné čtenářky z Pařezské Lhoty u Jičína.

Tož směle do závazkování, soudruzi, i vy z dnešního ODA,ODS, HSD-SMS/nebo tak podobně/ si zavzpomínejte, jak jste závazkovali, slibovali, lezli po břichu v rudých hovnech, kosákovali a kladivovali § mluvili rusky § oháněli se komunistickými hesly a funkcemi... A dnes ? Úspěšně podnikáte, černé prachy jste už stačili vyčmáchat, učíte se anglicky a německy, pracujete ve vlastních firmách, jezdíte v ojetých/i nových/vozech a o své bývalé rudé kariéře nechcete ani slyšet a kdyby se, probůh, někdo opovážil ...

Tož směle do těch závazků a soutěže, pohrobci !!!

Za redakci I.D.
Květoš Krystýnek

SOCIALISTICKÝ ZÁVAZEK

Das staatliche Schloß Jaroměřice / Rokytná

PLZ 675 51

Das Barockschloß gehört zu den mächtigsten Architekturbauten der 1. Hälfte des 18. Jahrhunderts bei uns und in Europa. Die ursprüngliche mittelalterliche Festung wurde Ende des 16. Jahrhunderts in ein Renaissanceschloß umgebaut, das im Mauerwerk des jetztigen Barockgebäudeserhalten blieb. Im Barockstil wurde das Schloß unter dem bedeutendsten Geschlecht, das das Herrschergut von Jaroměřice besaß, den Questenbergs in den Jahren 1700 - 1737 umgebaut. Der Umbauentwurf wurde von dem bekannten österreichischen Architekten J. Prandtauer erarbeitet. Gleichzeitig mit den Gebäuden entstand auch der Schloßgarten französischen Stils. Janseits des Flußes Rokytná, an dessen Ufern sich der Park erstreckt, befindet sich der weiträumige Teil im englischen Stil. In seiner ruhmreichen Zeit war Jaroměřice das Zentrum des kulturellen Lebens, das hier Jan Adam Questenberg /1678-1752/ gestaltete. In Jaroměřice gab es damals eine große Bibliothek, Gallerie, Theater und eine eigene Kapelle. Der Kapellmeister der Schloßkapelle war der bekannte böhmische Komponist František Václav Míča, der auch die erste tschechische Oper über die Gründung der Stadt Jaroměřice schuf. Gegewärtig ist das Schloß mit seiner Installation eine Stilrekonstrukton des Barocksitzes mit einer Musikausstellung.

103. Konstrukce, jejichž hodnoty jsou označené v tab. 9 křížkem (*) musí být provedeny z nehořlavých hmot pokud jde o:

— požárně dělicí konstrukce chráněných únikových cest včetně konstrukcí zajišťujících stabilitu těchto požárně dělicích konstrukcí nebo konstrukcí ohraničujících šachty požárních a evakuačních výtahů,
— požární pásy v obvodových stěnách kromě výjimek uvedených v čl. 117.

A. POŽÁRNĚ DĚLICÍ KONSTRUKCE POŽÁRNÍHO ÚSEKU

Základní ustanovení

104. Požárně dělicí konstrukce ohraničují požární úseky a zahrnují

a) požární stěny,

b) požární stropy,

c) obvodové stěny;

jejich účelem je bránit šíření požáru mimo požárem napadený požární úsek ve vodorovném i svislém směru.

Požární odolnost požárně dělicích konstrukcí nesmí být snížena nebo porušena výklenky, nikami nebo prostupy technických nebo technologických zařízení objektu apod.

Požárně dělicí konstrukce (požární stěny, obvodové stěny) mohou být nahrazeny požárně bezpečnostními zařízeními (např. vodní clonou), pokud se experimentálně nebo výpočtem dokáže jejich ekvivalentní účinnost z hlediska požadavků uvedených v tab. 9.

Požární stěny

105. Požární stěny oddělují sousedící požární úseky ve vodorovném směru popřípadě sousedící objekty; jejich požární odolnost a možnost použití hořlavých nebo nesnadno hořlavých hmot se stanoví podle vyššího stupně požární bezpečnosti dvou sousedících požárních úseků z tab. 9, pol. 1a) až c).

Požární odolnost požárních stěn mezi sousedícími objekty (štítové stěny vzájemně přilehlých objektů) se stanoví podle stupně požární bezpečnosti posuzovaného požárního úseku, přilehlého k této stěně z tab. 9, pol. 1d).

106. Požární stěny se musí vždy stýkat s požárním stropem, popř. s konstrukcí střechy, mající funkci požárního stropu. Rozdělují-li střešní (půdní) prostor, musí převyšovat vnější povrch střešního pláště (měřeno kolmo k jeho rovině) o 30 cm, je-li celý střešní plášť nebo jeho povrchové vrstvy (v tloušťce nad 10 mm) z hořlavých či nesnadno hořlavých hmot (stupeň B, C1 až C3).

Požární stropy

107. Požární stropy oddělují sousedící požární úseky ve svislém směru; jejich požární odolnost a možnost použití hořlavých nebo nesnadno hořlavých hmot se stanoví podle stupňů požární bezpečnosti požárního úseku pod požárním stropem z tab. 9, pol. 1a) až 1c).

Strop (popř. konstrukce podhledu) nad posledním užitným nadzemním podlažím nebo nad chráněnou únikovou cestou musí vykazovat vlastnosti požárního stropu, je-li nad ním stálé nebo nahodilé požární zatížení (např. dřevěná střešní konstrukce). V těchto případech musí být požární odolnost stropu nad chráněnou únikovou cestou stejná, jako nejvyšší požární odolnost stěny ohraničující chráněnou únikovou cestu v posledním užitném nadzemním podlaží.

Ve všech ostatních případech se strop nad posledním užitným nadzemním podlažím posuzuje jako nosná konstrukce střechy podle čl. 123, popř. jako střešní plášť podle čl. 137, bod b).

Obvodové stěny

108. Obvodové stěny brání šíření požáru

a) vně požárního úseku na jiný objekt,

b) na jiný požární úsek téhož objektu.

Jejich požární odolnost a možnost použití hořlavých a nesnadno hořlavých hmot se určí podle stupně požární bezpečnosti požárního úseku, který ohraničují, z tab. 9, pol. 3, a to v závislosti na jejich nosné funkci vzhledem ke stabilitě objektu nebo jeho části.

Jsou-li pouze některé části obvodových stěn nosné a zajišťují stabilitu objektu nebo jeho části, posuzují se podle tab. 9 samostatně tyto nosné části obvodových stěn a samostatně obvodové stěny nezajišťující stabilitu ani jeho části.

Součástí obvodových stěn jsou i požární pásy podle čl. 115 až 117.

109. Obvodové stěny tvořící požárně dělicí konstrukce chráněných únikových cest a ostatní obvodové stěny nacházející se v požárně nebezpečném prostoru, viz čl. 193, jakož i požární pásy, viz čl. 117, musí být vždy celistvé. Případné otvory musí být požárně uzavíratelné, bránit šíření tepla a vykazovat požární odolnost podle tab. 9, pol. 2 a provedeny z nehořlavých hmot.

110. Nevykazuje-li obvodová stěna (nebo její část, např. okno) požární odolnost nebo obsahuje-li jiné hmoty než požaduje tab. 9, posuzuje se jako zcela nebo částečně požárně otevřená plocha.

K zabránění šíření požáru na jiný objekt se pak musí stanovit odstup (proluka) v souladu s čl. 191 až 196 a k zabránění šíření požáru na jiný požární úsek téhož objektu se musí provést opatření podle čl. 115 až 117.

LITERÁRNÍ OKÉNKO ANEB KAMIL MLÁDĚ PRESENTS :

SYRIUS VOKNO

Umenímilovní noldovači a literožrouti nechť zbystří zrak a naolejují ozubené soukolí svého pocitového stroje. Hodláme našemu čtenáři nabídnout něco méně známého z tvorby legendární dvojice V+W /viz. kterákoli učebnice české literatury/, která v roce 1953 přispěla pod pseudonymem Syrius Vokno do sborníku Erotická revue Jindřicha Štýrského. Byly to "Balada o šišce" a "Desperátní konspirace neboli Hrb na hrb", ze které je i naše ukázka :

Kapitola třetí - "Některé oblázky"

Některé oblázky byly zcela hladké, jiné naopak byly jasně zelené a dva nebo tři oblázky nebyly vůbec. Proto si nikdo nepovšiml, že scházely, a vzhledem k tomu, že nikdy nepřišly v úvahu, prostě ježto neexistovaly, pozbývají pro naše vypravování důležitosti.

Odpolední hodiny zastihly totiž Lešetína Snopa ještě v přítomnosti Šubrtky Někdejší. Neboť to byla ona, která zrána vstoupila do dveří, když byl její příchod ohlášen chechotem hyeny.

Lešetín nechtěl věřit svým zrakům, když ji viděl vstupovat.

Bylať úplně nahá, jen v ohambí měla vpletený růženec a na každé praní bradavce přilepený tramvajový lístek.

- Přišla jsem si zamrdat, dovolíte-li, začla oklikou.

- To by se muselo uvážit, odvětil Snop, mysle si, že ji zaskočí. Pak zamknul dveře a klíč rozkousal, neboť byl z větrového cukroví.

Zatím Šubrtka odvinula z přirození růženec a očichávala jej s nedůvěrou.

- Dala jsem si tam kafr, víte, vysvětlovala, myslím, že to dělá dobře. Bojím se však, že to páchne.

Snop přiblížil svůj nos k dívčině mezinoží a doložil :

- Ba ne, nic nevadí. Mrdati se bude, a to ihned. Doufal, že ji omráčí.

V odpověďna to vetkla mu však slečna Někdejší do úst svůj proslulý poštěvák a chvíli setrvali v hanebném chlipnění.

Během několika dalších hodin prcali, kládili a souložili na skříni, mezi dveřmi, na balkóně, v obráceném pořádku /tzv. minet/, pomocí zrcadel, knih, šálků a měkkého chleba, pod kobercem, na lustru a částečně i za obrazem. Tedy všelijak.

Kapitola čtvrtá - "Tedy tak."

Když v úterý bratři Výteční dohráli fasádu, byl Ben prost Hrbu. Ikarovi vzrostl pyj o dva a půl centimetru. Horoskopovič zemřel neslavně vzrušením, zatím co Šubrtka Někdejší odjížděla s Lešetínem Snopem ruku v ruce a úd v údu na Tabulovou Horu.

Nikdo nepomyslil na perleťové pouzdro...

/převzato : KMEN, 22.2.1990/

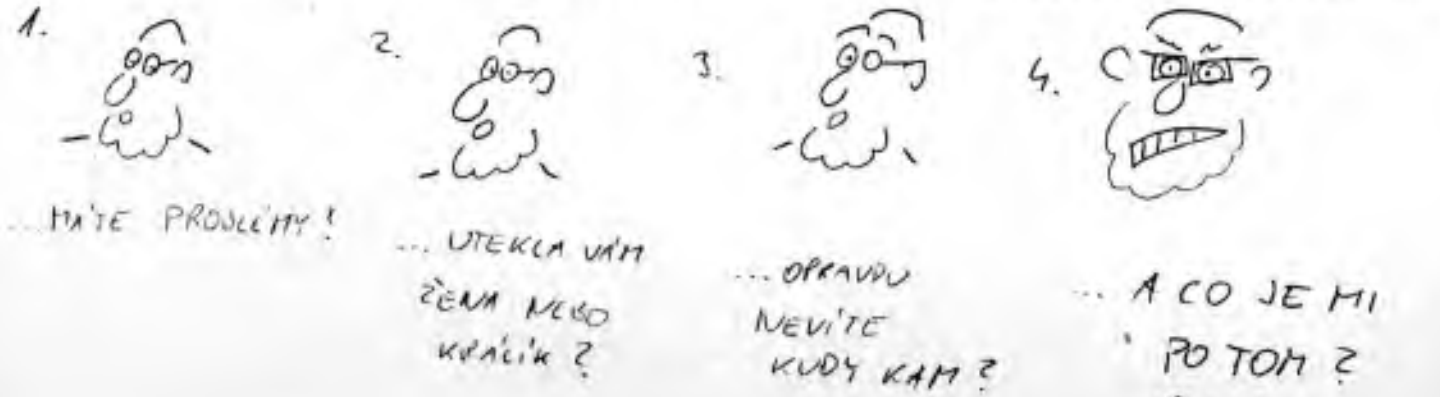

GDO-ZA-TO-MŮŽE?!

FACTIX by Why ©93

A PROTO POZOR NA ROI, MISS ROM
A JINÉ ČERNÉ PROTESTNÍ SPOLKY!
ZA VŠECHNY ZMĚNY K HORŠÍMU
MŮŽE DEŽO Z PRAHY!

THE END